

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžrk/7/2020
Identifikačné číslo spisu: 5018200122
Dátum vydania rozhodnutia: 22.06.2021
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:5018200122.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavaleca, PhD. a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a JUDr. Igora Belka, v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľ): Z. Q. B., so sídlom V. E. A. X, XXX XX C. C., IČO: 37 818 309, správca konkurznej podstaty úpadcu: BAVLNÁRSKE ZÁVODY - TEXICOM, s.r.o. so sídlom Textilná 23, 034 01 Ružomberok, IČO: 36 388 777, zastúpený advokátom Mgr. Martinom Štoffom, so sídlom Stoličková 4, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 41 524 322, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Vysokoškolákov 8556/33B, 010 08 Žilina, za účasti ďalších účastníkov konania: 1/ Slovenský pozemkový fond, regionálny odbor, so sídlom Kollárova 2, 969 01 Liptovský Mikuláš, 2/ Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, so sídlom Mierová 19, 821 05 Bratislava, 3/ Mondi SCP, a.s., so sídlom Tatranská cesta 3, 034 17 Ružomberok, IČO: 31 637 051, zastúpený advokátom JUDr. Miroslavom Lehotským, so sídlom M. Pišúta 936/16, 031 01 Liptovský Mikuláš, 4/ MH Manažment, a.s., so sídlom Turbínová 3, 831 04 Bratislava, IČO: 50 088 033, 5/ Poľnohospodárske družstvo Likavka, so sídlom 034 95 Likavka, IČO: 00 195 596, 6/ B. Z., bytom F. Č.. XXX, XXX XX F., 7/ Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik, Námestie SNP 8, 975 66 Banská Bystrica, IČO: 36 038 351, 8/ Slovenský vodohospodársky podnik, štátny podnik, so sídlom Radničné nám. 8, 969 55 Banská Štiavnica, IČO: 36 022 047, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OOP6-2018/010455/HOL zo dňa 23.03.2018, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 31S/35/2018 zo dňa 22. apríla 2019, jednomyseľne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 22. apríla 2020, sp. zn. 31S/35/2018 mení tak, že rozhodnutie žalovaného č. OU-ZA-OOP6-2018/010455/HOL zo dňa 23.03.2018 zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Sťažovateľovi p r i z n á v a voči žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Ďalším účastníkom konania v 1/ až 8/ rade nepriznáva právo na náhradu trov konania .

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh sťažovateľa na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti zamietá.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Okresný úrad Ružomberok, pozemkový a lesný odbor (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) rozhodnutím č. 1RE 36-2017/000473-13P zo dňa 08.12.2017 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) postupom podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov účinného od 01.09.2017 (ďalej len „zákon č. 180/1995 Z. z.“) rozhodol o oprave chybných údajov v schválenom registri obnovenej evidencie pozemkov v katastrálnom území Ružomberok.

2. Žalovaný rozhodnutím č. OU-ZA-OOP6-2018/010455/HOL zo dňa 23.03.2018 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie.

3. Podstatou odvolacieho konania bolo právne posúdenie otázky, či je v prejednávanej veci potrebné lehotu na opravu údajov v registri obnovenej evidencie pozemkov (§ 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z.) posudzovať podľa právneho predpisu účinného do 30.04.2014, alebo podľa právneho predpisu účinného v čase vydania prvostupňového rozhodnutia, a to s ohľadom na skutočnosť, že register obnovenej evidencie pozemkov (ďalej len „register“) bol v katastrálnom území Ružomberok schválený dňa 11.06.2012 (rozhodnutím č. 1RE 9-2008/00110-2012-13P).

4. Žalovaný v podstate uviedol, že prechodné ustanovenie § 29b ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. sa netýka už ukončených a zapísaných registrov, a preto prvostupňový správny orgán postupoval správne, keď o zmene údajov v registri rozhodol v lehote piatich rokov od zápisu údajov registra do katastra nehnuteľností.

II.

Konanie pred krajským súdom

5. Proti rozhodnutiu žalovaného brojil žalobca včas podanou žalobou na Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) a navrhoval zrušiť rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov.

6. Krajský súd dňa 22.04.2020 vyhlásil rozsudok č. k. 31S/35/2018-195 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým správnu žalobu postupom podľa § 177 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietol, keď dospel k záveru o správnom posúdení veci žalovaným po právnej stránke. Napadnutý rozsudok krajský súd verejne vyhlásil po tom, ako účastníkov konania upovedomil o zrušení pojednávania z dôvodu pandémie vírusu SARS-CoV-2 (č. l. 179 súdneho spisu).

7. Krajský súd vo veci samej uviedol, že:

- konanie o oprave údajov registra nie je pokračovaním právoplatne skončeného konania o schválení registra, ale samostatným administratívnym konaním s odlišným okruhom účastníkov konania,
- prechodné ustanovenie § 29b ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. sa nevzťahuje na opravy chýb ukončených a zapísaných registrov,
- keďže konanie o schválení registra právoplatne skončilo, neexistuje dôvod na aplikáciu § 29b ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z.

III.

Kasačná sťažnosť žalobcu, vyjadrenie žalovaného

A)

8. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) včas kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/ S.s.p. a navrhol, aby kasačný súd zmenil napadnutý rozsudok

krajského súdu tak, že zruší preskúmané rozhodnutie aj prvostupňové rozhodnutie.

9. Sťažovateľ prezentoval najmä nasledujúce sťažnostné body:

K porušeniu práva na spravodlivý proces

- krajský súd vo veci vyhlásil napadnutý rozsudok bez nariadenia pojednávania, a to napriek skutočnosti, že sťažovateľ explicitne požiadal o nariadenie pojednávania (§ 107 ods. 1 písm. a/ S.s.p.),
- ochrana zdravia a života sú podľa § 3 ods. 1 písm. b/ zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „zákon č. 62/2020 Z.z.“) dôvodmi len na vylúčenie verejnosti z pojednávania, nie účastníkov konania.

K nesprávnemu posúdeniu aplikácie § 29b ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z.

- o zmene údajov registra bolo rozhodnuté po zákonnej lehote,
- predĺžená lehota sa má vzťahovať výlučne na konania, v ktorých nebol návrh registra zverejnený do 30.04.2014,
- výkladom krajského súdu došlo k porušeniu zákazu retroaktivity,
- v súlade s doktrínou legitímneho očakávania sa sťažovateľ spoliehal, že po uplynutí lehoty troch rokov od zápisu údajov registra nebude možné vykonať ich zmenu,
- preskúmané rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť ani v predĺženej lehote piatich rokov

10. Sťažovateľ v rámci kasačných bodov namietal aj ďalšie skutočnosti:

- postup orgánov verejnej správy je v rozpore s lex specialis (zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní,
- ďalší účastníci konania proti údajom registra nebrojili určovacou alebo excindačnou žalobou,
- krajský súd sa nevysporiadal so všetkými námietkami sťažovateľa.

11. V závere sťažovateľ navrhoval, aby kasačný súd priznal jeho kasačnej sťažnosti odkladný účinok.

B)

12. Žalovaný sa v písomnej reakcii so sťažnostnými námietkami nestotožnil.

IV.

Právne závery kasačného súdu

13. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2, § 453 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 2 písm. a/, § 145 ods. 2 písm. c/ S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), vo veci v zmysle § 455 S.s.p. nenariadil pojednávanie, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 S.s.p.) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

14. S ohľadom na sťažnostné námietky pripadlo kasačnému súdu posúdiť, či krajský súd pri rešpektovaní základných práv sťažovateľa, posúdil vec správne po právnej stránke, keď dospel k záveru, že prechodné ustanovenie § 29b ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. nie je na prerokúvanú vec aplikovateľné a je potrebné aplikovať právnu úpravu účinnú v čase vydania prvostupňového rozhodnutia.

1) k namietanému porušeniu práva na spravodlivý súdny proces

15. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že sťažovateľ v správnej žalobe požiadal o nariadenie pojednávania v zmysle § 107 ods. 1 písm. a) S.s.p. Krajský súd predvolaním zo 4.3.2020 (č. l. 153 súdneho spisu) predvolal všetkých účastníkov konania na pojednávanie, ktorého termín vytýčil na 15.4.2020 v čase o

9:20. Po nariadení pojednávania a vytýčení jeho termínu, sťažovateľ požiadal o odročenie pojednávania (č. 1. 170 súdneho spisu). Následne krajský súd podaním z 26.03.2020 účastníkov konania upovedomil o zrušení pojednávania z dôvodu pandémie vírusu SARS-CoV-2. Ako ďalej vyplýva zo súdneho spisu (č. 1. 193 súdneho spisu), krajský súd bez pojednávania dňa 22.04.2020 verejne vyhlásil napadnutý rozsudok, ktorým rozhodol o správnej žalobe.

16. Krajský súd vo vzťahu k procesnému postupu v bode 10 napadnutého rozsudku dôvodil, že: „...postupoval analogicky podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s ustanovením § 3 ods. 1 písm. b) zákona č. 62/2020 Z. z. Ochrana zdravia účastníkov konania a pracovníkov súdu počas mimoriadnej situácie šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 považuje správny súd za základné právo človeka na ochranu zdravia, ktoré je zadanej situácie nadradené základnému právu (verejného prerokovania veci) podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR, a to aj s prihliadnutím na ustanovenie § 135 SSP. Okrem toho správny súd konštatuje, že pri svojom rozhodovaní (preskúvaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného) zobral na zreteľ všetky vyjadrenia účastníkov konania (žaloba, vyjadrenie žalovaného, vyjadrenie ďalšieho účastníka konania v 1/ rade, replika).“

17. Podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd má každý právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď počas celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov, alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by vzhľadom na osobitné okolnosti verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spravodlivosti.

Podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok sa na prejednanie veci nariaďuje ústne pojednávanie, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 5 ods. 2 S.s.p. sa konanie pred správnym súdom okrem princípov, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok a ktoré sa na konanie pred správnym súdom použijú primerane, riadi aj princípmi uvedenými v odsekoch 2 až 12.

Podľa § 5 ods. 6 S.s.p. správny súd prejednáva veci verejne. Z pojednávania môže byť verejnosť vylúčená len v prípadoch ustanovených týmto zákonom. Rozsudok musí byť vždy vyhlásený verejne.

Podľa § 3 ods. 1 písm. b/ zákona č. 62/2020 Z. z. je v čase mimoriadnej situácie alebo núdzového stavu ochrana zdravia dôvodom na vylúčenie verejnosti z pojednávania, hlavného pojednávania a verejného zasadnutia.

18. Pojednávanie predstavuje procesný inštitút, ktorým dochádza k naplneniu základného princípu právnej úpravy správneho súdneho konania, ktorým je princíp ústnosti a bezprostrednosti. Inštitút nariadenia pojednávania je aj prezentáciou, resp. demonštráciou verejného a transparentného výkonu súdnictva.

19. Kasačný súd môže len súhlasiť s konštatovaním Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v rozsudku sp. zn. 8Sžrk/7/2020 z 08. decembra 2020 uviedol, že:

„Účelom pojednávania je, aby žalobca mal možnosť svoju žalobu vo veci samej predniesť ústne a bezprostredne správnemu súdu a obdobne, aby žalovaný mohol rovnakým spôsobom správnemu súdu sprostredkovať svoje vyjadrenie.“

Vo vzťahu k účelu ústneho pojednávania je potrebné dodať, že z § 107 ods. 1 písm. a/ S.s.p. vyplýva dispozičný princíp účastníkov konania vo vzťahu k nariadeniu pojednávania. Krajský súd je preto povinný vyhovieť návrhu ktoréhokoľvek z účastníkov konania na nariadenie pojednávania.

20. Pokiaľ krajský súd nenariadenie ústneho pojednávania s následným bezodkladným vyhlásením

napadnutého rozsudku odôvodňuje analogickou aplikáciou § 3 ods. 1 písm. b/ zákona č. 62/2020 Z. z., tak sa podľa mienky kasačného súdu mylí.

21. Z dikcie právnej normy prezentovanej krajským súdom (§ 3 ods. 1 písm. b/ zákona č. 62/2020 Z. z.), totiž vyplýva, že ochrana života a zdravia v súvislosti s pandémiou vírusu SARS-CoV-2, ktorý spôsobuje respiračné ochorenie COVID 19, je jedným z dôvodov pre vylúčenie verejnosti z pojednávania, ale nevzťahuje sa na základné právo sťažovateľa, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

22. Preto, ak krajský súd uvedeným spôsobom obmedzil sťažovateľovo právo na verejné prerokovanie veci ako účastníka súdneho konania, tak podľa názoru kasačného súdu postupoval v rozpore s článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a s článkom 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj v rozpore so základnými princípmi a zásadami správneho súdneho konania.

23. Kasačný súd v tejto súvislosti akcentuje aj tú zásadnú skutočnosť, že predostretá právna úprava súdu neumožňuje automaticky vylúčiť verejnosť z pojednávania, ale vytvára priestor pre krajský súd, aby v každej prejednávanej veci vo vzťahu k účasti verejnosti na pojednávaní (§ 107 a nasl. S.s.p.) zvažil mieru rizika nákazy vírusu SARS-CoV-2 v súvislosti s nariadením ústneho pojednávania, a to aj s ohľadom na aktuálnu epidemickú situáciu.

24. Vo svetle predostretých skutočností sa preto kasačný súd stotožnil so sťažnosťou námietkou, že krajský súd svojím procesným postupom porušil právo sťažovateľa na spravodlivý proces.

2) k právnemu posúdeniu lehoty na rozhodnutie o zmene údajov registra

25. Z administratívneho spisu žalovaného je zrejmé, že Obvodný pozemkový úrad v Ružomberku dňa 12.06.2006 zverejnil návrh registra v zastavanom území Obce Ružomberok v katastrálnom území Ružomberok. Register v katastrálnom území Ružomberok bol schválený rozhodnutím č. 1RE 9-2008/00110-2012-13P zo dňa 11.06.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.07.2012. Z administratívneho spisu vyplýva aj tá skutočnosť, že automatizované preberanie údajov registra bolo ukončené dňa 05.04.2013 pod položkou výkazu zmien 2243/12, 2244/12 a 1/13 a v súpise listín je register evidovaný pod č. Z 2724/12 v Zbierke listín katastrálneho územia Ružomberok v dokumentácii Okresného úradu Ružomberok, katastrálneho odboru.

26. Následne, dňa 12.11.2013 začal prvostupňový správny orgán ex officio konanie o oprave chybných údajov schváleného registra. Na základe výzvy komisia na zasadnutí dňa 08.10.2014 navrhla vykonať opravu údajov schváleného registra a prvostupňový správny orgán vydal 08.12.2017 prvostupňové rozhodnutie (bod 1 odôvodnenia tohto rozsudku).

27. Z doterajšieho priebehu konania je zrejmé, že nie je sporná skutočnosť, že prvostupňové rozhodnutie nebolo vydané v lehote troch rokov od zápisu údajov registra do katastra nehnuteľností.

28. Medzi účastníkmi konania aj naďalej ostáva sporná otázka ohľadne aplikácie prechodného ustanovenia § 29b ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. a to najmä z toho hľadiska, či orgány verejnej správy mali o zmene údajov v registri rozhodnúť v lehote troch rokov od zápisu údajov registra do katastra nehnuteľností (právna úprava účinná do 30.04.2014), alebo o zmene schváleného registra mohli rozhodnúť v predĺženej zákonnej lehote piatich rokov od zápisu údajov registra do katastra nehnuteľností (právna úprava účinná v čase vydania prvostupňového rozhodnutia).

29. V tomto kontexte si krajský súd v podstate osvojil právny názor žalovaného v tom smere, že ide o samostatné konanie, ktoré začalo až po účinnosti novely zákona č. 180/1995 Z. z., a preto neexistuje legitímny dôvod na to, aby sa na konanie aplikovala právna úprava, ktorá upravovala trojročnú lehotu na rozhodnutie o zmene údajov schváleného registra.

30. Sťažovateľ proti právnemu názoru krajského súdu argumentoval v podstate tým, že výklad právnej

normy krajským súdom nedovoleným spôsobom rozširuje okruh pôsobnosti prijatej novely zákona č. 180/1995 Z. z. a zasahuje tak do vzťahov, kde účastníci očakávali isté predvídateľné právne účinky.

31. Podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z. účinného do 30.04.2014, ak schválený register obsahuje údaje o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim, ktoré sú v rozpore s údajmi podľa § 6 ods. 1, správny orgán po prerokovaní v komisii rozhodne o zmene údajov schváleného registra. Po právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu sa nové údaje zapisujú do katastra nehnuteľností. O zmene možno rozhodnúť do troch rokov od zápisu údajov registra do katastra nehnuteľností.

Podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z. posledná veta, o zmene možno rozhodnúť do piatich rokov od zápisu údajov registra do katastra nehnuteľností.

Podľa § 29b ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. sa konanie, v ktorom nebol návrh registra podľa § 7 ods. 1 uverejnený do 30. apríla 2014, dokončí podľa zákona účinného od 1. mája 2014.

32. Vo vzťahu k nesprávnemu posúdeniu sa rozhodovacia prax Najvyššieho súdu ustálila na tom, že sťažovateľ sa môže s úspechom domáhať nesprávneho posúdenia veci krajským súdom (§ 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.) vtedy, keď správny súd na správne a zákonným spôsobom zistený skutkový stav (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.) bez väd zaťažujúcich jeho rozhodovanie (písmena a/ až f/) nesprávne aplikuje objektívne právo v merite veci bez možnosti opory v doterajšej ustálenej rozhodovacej praxi kasačného súdu (napríklad rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžfk/12/2016, sp. zn. 1Sžfk/10/2018, sp. zn. 1Sžfk/9/2020).

33. V tomto smere Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp.zn. 1Sžfk/12/2016 z 20.02.2018 konštatoval, že:

„V súvislosti s uvedeným musí kasačný súd zdôrazniť, že hore uvedená nesprávnosť aplikácie objektívneho práva správnym súdom je zapríčinená chybným výberom normy hmotného práva alebo procesného práva, ktorá vo svojej hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom v zmysle ustálenej judikatúry potom konkrétne spočíva v tom, že správny súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.“

34. V prejednávanej veci je nepochybné, že výber právneho predpisu na skutkové okolnosti prípadu (rozhodovanie vo veci údajov registra podľa zákona č. 180/1995 Z.z.) je správny. Avšak pochybnosti účastníkov konania ostávajú zachované vo vzťahu k (ne)aplikácii prechodného ustanovenia § 29b ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. na prejednávajúcu vec.

35. Kasačný súd v tomto kontexte dáva do pozornosti právne názory Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v Náleze č. k. II. ÚS 249/2020-80 z 06.05.2021 (ďalej len „nálež“). Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodoval o ústavnej sťažnosti sťažovateľa v obdobnej veci týkajúcej sa registra, a najmä konformnosti predostretého výkladu § 29b ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. s Ústavou Slovenskej republiky.

36. V súvislosti so spornou aplikáciou právnej úpravy Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval (bod 25 a 31 odôvodnenia nálezu), že:

„ 25. Z pohľadu ústavného súdu sa javí ako rozhodujúce, že právoplatným skončením konania o schválení ROEP a zápisom jeho výsledkov do katastra nehnuteľností bolo ustálené majetkovoprávne postavenie sťažovateľa ohľadom jeho nehnuteľností uvedených v rozhodnutí o schválení ROEP. Došlo k tomu podmienene s tým, že v lehote do troch rokov nebude rozhodnuté o zmene zápisu údajov registra do katastra nehnuteľností. Sťažovateľ teda v súlade s právnym stavom daným v inkriminovanom čase nadobudol právny nárok na to, aby po márnom uplynutí trojročnej zákonnej lehoty sa stali údaje vyplývajúce z právoplatného rozhodnutia o schválení ROEP konečnými a záväznými. Z ústavnoprávneho hľadiska sa javí ako neprípustné odňať sťažovateľovi tento jeho nadobudnutý nárok (právo), resp. ho obmedziť do minulosti tým, že k nadobudnutiu nároku dôjde (vzhlľadom na neskoršiu

zmenu príslušného ustanovenia) až po uplynutí lehoty piatich rokov.

31. V konečnom dôsledku predchádzajúce úvahy týkajúce sa charakteru opravy údajov schváleného ROEP výrazne posilňujú tézu, podľa ktorej vydaním právoplatného rozhodnutia o schválení ROEP a zápisom jeho údajov do katastra nehnuteľností dostal sťažovateľ záruku (získal právny nárok), že novovytvorený stav po troch rokoch už nebude možné revidovať a stane sa stavom konečným."

37. Aj s ohľadom na citované právne názory Ústavného súdu Slovenskej republiky dospel kasačný súd k záveru, že sťažovateľ je úspešný aj z pohľadu druhej podstatnej kasačnej námietky, týkajúcej sa právneho posúdenia aplikácie dotknutých ustanovení zákona č. 180/1995 Z. z.

38. Podľa mienky kasačného súdu je nesprávna úvaha krajského súdu, ktorú prezentoval najmä v bode 8 odôvodnenia napadnutého rozsudku, že na prejednávajúcu vec je potrebné aplikovať zákonné znenie účinné od 01.05.2014, keďže administratívne konanie začalo po uvedenom dátume.

39. Kasačný súd v prvom rade konštatuje, že konanie o zmene údajov registra, ktoré je predmetom kasačného konania, začalo ex officio dňa 12.11.2013, teda ešte za účinnosti právnej úpravy účinnej do 30.04.2014 (bod 27 odôvodnenia tohto rozsudku). Preto nie je pravdivé tvrdenie krajského súdu, že: „...samostatné administratívne (správne) konanie začalo po 01.05.2014...".

40. Je pravdou, že preskúmané rozhodnutie, ktoré je predmetom tohto konania nadobudlo právoplatnosť (§ 135 ods. 1 S.s.p.) po účinnosti novely zákona č. 180/1995 Z. z., ktorou bola lehota na rozhodnutie o zmene údajov registra predĺžená z troch na päť rokov odo dňa schválenia registra. Avšak prechodné ustanovenie 29b ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. podľa názoru kasačného súdu nevyklučuje, že sa konanie o zmene údajov registra, ktoré je predmetom prejednávanej veci, nemá dokončiť podľa predpisu účinného do 30. apríla 2014, keďže, ako už kasačný súd naznačil vyššie (bod 26 odôvodnenia tohto rozsudku), návrh registra v zastavanom území Obce Ružomberok v katastrálnom území Ružomberok bol zverejnený pred účinnosťou novely zákona č. 180/1995 Z. z.

41. Kasačný súd sa z tohto hľadiska stotožňuje s právnym názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky (bod 30 odôvodnenia tohto rozsudku), že v čase rozhodnutia správneho orgánu o schválení registra, vzhľadom na vtedy účinnú právnu úpravu, bola sťažovateľovi zrejماً tá skutočnosť, že jeho právna neistota ohľadne správnosti údajov schváleného registra, môže trvať maximálne tri roky odo dňa zápisu údajov registra do katastra nehnuteľností.

42. Vzhľadom na uvedené skutočnosti by výklad, ktorý ponúkal krajský súd vo vzťahu k aplikácii prechodného ustanovenia § 29b ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z., bol v rozpore s princípom právnej istoty v právnych vzťahoch a princípom legitímneho očakávania účastníka konania.

43. Za takých okolností, aké sú okolnosti vo veci samej, by výsledkom posúdenia veci krajským súdom bol právny stav, kedy by dotknuté ustanovenie § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z. (účinné od 01. mája 2014) o päťročnej lehote na rozhodnutie o zmene údajov registra pôsobilo spätne na právne vzťahy sťažovateľa do minulosti, s ktorými sťažovateľ nemal možnosť oboznámiť sa v čase zapísania údajov registra do katastra nehnuteľností.

44. Z týchto dôvodov kasačný súd dospel k záveru, že správne orgány boli oprávnené rozhodnúť o zmene údajov registra do troch rokov odo dňa zápisu údajov registra do katastra nehnuteľností a pokiaľ tak správne orgány neurobili, ich právo rozhodnúť o zmene údajov registra zaniklo uplynutím času.

3) k návrhu sťažovateľa na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti

45. Návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti sťažovateľ odôvodňoval v podstate totožnými skutočnosťami, ktoré uviedol v návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žaloby; vznikom záväznej ujmy a finančnej straty z dôvodu nezákonnosti preskúmaného rozhodnutia.

46. Vzhľadom na to, že senát kasačného súdu v enunciacii tohto rozsudku zmenil napadnutý rozsudok

krajského súdu tak, že zrušil rozhodnutie č. OU-ZA-OOP6-2018/010455/HOL zo dňa 23.03.2018 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, je návrh sťažovateľa na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti bezpredmetný a preto ho kasačný súd zamietol.

47. Kasačný súd však akcentuje, že aj v hypotetickom prípade, ak by vyhovel návrhu sťažovateľa a priznal kasačnej sťažnosti odkladný účinok, odloženie právnych účinkov napadnutého rozsudku krajského súdu by nemalo žiadny logický zmysel, keďže krajský súd správnu žalobu zamietol, suspendovanie účinkov napadnutého rozsudku krajského súdu by nemalo žiadny vplyv na právne účinky preskúmaného rozhodnutia.

V.

48. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel kasačný súd k záveru, že z hľadiska vymedzenia sťažnostných bodov je kasačná sťažnosť dôvodná vo vzťahu k porušeniu práva sťažovateľa na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.), aj vo vzťahu k sťažnostnej námietke nesprávneho posúdenia veci krajským súdom po právnej stránke (§ 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.). Keďže krajský súd správnu žalobu zamietol, kasačný súd postupoval podľa § 462 ods. 2 S.s.p. a rozsudok krajského súdu zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Aj napriek skutočnosti, že kasačný súd konštatoval porušenie práva sťažovateľa na spravodlivý proces (body 16 až 25 tohto rozsudku), pristúpil k zmene rozsudku krajského súdu, keďže podľa jeho mienky bolo možné v súlade s princípom efektívnosti a hospodárnosti súdneho konania (§ 5 ods. 7 S.s.p.) nápravu zásahu do práv sťažovateľa nezákonným rozhodnutím žalovaného dosiahnuť efektívnejšie týmto spôsobom. V ďalšom konaní bude povinnosťou žalovaného zvoliť procesný postup v intenciách odôvodnenia tohto rozsudku tak, aby boli rešpektované práva žalobcu.

49. O nároku na náhradu trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 S.s.p. tak, že sťažovateľovi ako úspešnému účastníkovi konania priznal nárok na náhradu trov konania pred krajským i kasačným súdom v plnom rozsahu. V zmysle § 175 ods. 2 S.s.p. v spojení s § 467 S.s.p. bude o výške náhrady trov konania rozhodnuté samostatným uznesením krajského súdu. Kasačný súd ďalším účastníkom konania 1/ až 8/ nárok na náhradu trov kasačného ani súdneho konania nepriznal, pretože im nebola uložená povinnosť, s plnením ktorej by trovy (kasačného a súdneho) konania vznikli (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 169 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.